

Categoria INFANTIL

CARNAVAL A VENÈCIA

Feia molt de temps que esperava el viatge a Venècia. Per fi podia veure el gran espectacle del Carnaval que tant m'havia imaginat llegint contes. M'esperava un món de màscares i colors.

En arribar, el primer que vam fer va ser pujar en una góndola. La góndola passava pels canals de la ciutat. L'aigua era força bruta, els carrers força estrets i les façanes de les cases bastant velles, però amb detalls i colors molt bonics. Tot i això, em semblava un lloc magnífic.

De sobte, en travessar un pont, em vaig girar. Vaig veure un nen vestit d'una manera molt estranya. Em va somriure i es va amagar.

De mica en mica, anava veient que tota Venècia s'estava quedant sense color. De cop, la ciutat es va quedar de color gris i trista. L'hora de la festa de Carnaval s'estava acostant i la gent no sabia què fer.

Al cap d'una estona em vaig adonar que l'única cosa que tenia color eren les màscares que cobrien les cares de les persones. De seguida em vaig treure la meua màscara, però no tenia color, potser perquè no l'havia comprat a Venècia. Em vaig posar molt trista i me'n vaig anar en un racó.

De cop, vaig veure que aquell nen misteriós se m'acostava i em va preguntar per què estava tant trista. Jo li vaig dir que tota Venècia no tenia color. Ell es va treure la seva màscara i la va submergir a les aigües de la ciutat. I, en un instant, tota Venècia va recuperar el color i l'alegria d'abans.

Vaig buscar i rebuscar. El nen misteriós havia desaparegut. Però tenia la sensació de tenir-lo al meu costat. Potser, el que sentia, era la màgia del Carnaval!

Jana Pla